

Dictamen 1.2006

sobre l'Avantprojecte de llei de reforma de
l'Institut Català de la Salut.

Consell de Treball, Econòmic i Social de Catalunya

Dictamen 1, 2006 sobre l'Avantprojecte de llei de reforma de l'Institut Català de la Salut

I. Catalunya. Departament de Salut. Avantprojecte de llei de reforma de l'Institut Català de la Salut II. Títol

1. Institut Català de la Salut 2. Catalunya - Política sanitària
364.444.058.73(467.1)

© Generalitat de Catalunya
Consell de Treball, Econòmic i Social de Catalunya
Diputació, 284
08009 Barcelona
Tel. 93 270 17 80
Adreces a Internet: www.ctescat.net
www.larevistactesc.net

A/e: ctescat@gencat.net

Barcelona, febrer de 2006
Disseny gràfic: Malabars
Impressió: Arts Gràfiques Grinver, SA

D.L.: B-13863/2006

Índex

DICTAMEN 1/2006 sobre l'Avantprojecte de llei de reforma de l'Institut Català de la Salut	3
VOTS PARTICULARS	
Foment del Treball Nacional	12
PIMEC	14
AVANTPROJECTE DE LLEI de reforma de l'Institut Català de la Salut	15

Dictamen 1/2006 sobre l'Avantprojecte de llei de reforma de l'Institut Català de la Salut.

Atenent les competències atribuïdes al Consell de Treball, Econòmic i Social de Catalunya per la Llei 7/2005, de 8 de juny, el Ple del Consell de Treball, Econòmic i Social de Catalunya, en la sessió ordinària del dia 16 de gener del 2006 aprova el següent

DICTAMEN

I. ANTECEDENTS

En data 29 de desembre del 2005 va tenir entrada al Consell de Treball, Econòmic i Social de Catalunya un escrit tramès per l'Honorable Consellera de Salut de la Generalitat de Catalunya, en què sol·licitava l'emissió del dictamen de caràcter preceptiu, previ a la seva tramitació, de l'Avantprojecte de llei de reforma de l'Institut Català de la Salut.

La sol·licitud de dictamen va ser traslladada als membres del Ple. La Comissió de treball de Polítiques Socials es va reunir el dia 12 de gener del 2006 i va elaborar la proposta de dictamen.

Context normatiu

L'Estatut d'autonomia de Catalunya, en l'article 8.2, encomana a la Generalitat, entre altres funcions, la de facilitar la participació de tots els ciutadans i les ciutadanes en la vida política, econòmica, cultural i social. D'altra banda, l'article 52 de l'Estatut d'autonomia faculta la Generalitat per constituir institucions que fomentin la plena ocupació i el desenvolupament econòmic i social en el marc de les seves competències.

II. CONTINGUT

L'Avantprojecte de llei consta d'un preàmbul, vint-i-set articles estructurats en cinc títols, sis disposicions addicionals, dues disposicions transitòries, una disposició derogatòria i dues disposicions finals.

En el **preàmbul**, que està dividit en quatre apartats, es fa una referència a l'evolució de la regulació normativa de l'Institut Català de la Salut, es justifica aquesta llei de reforma de l'Institut Català de la Salut i es fa un resum de la norma.

El **títol I**, denominat "Disposicions generals", engloba de l'article 1 al 4. En aquest títol es crea l'empresa pública Institut Català de la Salut, s'estableix l'objecte de l'Institut, quina és la seva missió, per quins valors es regeix i quins són els seus principis de gestió.

El **títol II**, denominat “Organització”, engloba de l’article 5 a l’11. En aquest títol s’estableixen els òrgans de direcció, de participació comunitària i de gestió operativa. Pel que fa als òrgans de direcció, es regula el Consell d’Administració com a òrgan superior de govern i direcció de l’Institut Català de la Salut i també es regula la figura del director o directora gerent com a màxim òrgan directiu de gestió. En relació amb els òrgans de participació comunitària la Llei remet a l’Estatut de l’Institut per al seu desenvolupament. Pel que fa als òrgans de gestió, la Llei distingeix entre els serveis corporatius i els centres i serveis de l’Institut.

El **títol III**, denominat “Prestació dels serveis sanitaris i sociosanitaris”, recull de l’article 12 al 14. En aquest títol s’estableix qui realitzarà la provisió dels serveis sanitaris i sociosanitaris de l’Institut Català de la Salut i es regula el contracte programa amb el Servei Català de la Salut.

El **títol IV**, denominat “Contractació, impugnació d’actes i responsabilitat”, engloba de l’article 15 al 17. Aquest títol regula el règim de contractació, el d’impugnació d’actes administratius i el de responsabilitat, d’acord amb la legislació administrativa bàsica.

El **títol V**, denominat “Règim de personal, econòmic i patrimonial”, recull de l’article 18 al 27. En aquest títol es regulen les diverses tipologies de personal, de l’Institut i les estructures de direcció. També es regula el seu règim patrimonial, els recursos econòmics, el pressupost de l’Institut, el règim comptable i el control financer.

La **disposició addicional primera** estableix quins poden ser els òrgans dels centres i serveis de l’Institut Català de la Salut.

La **disposició addicional segona** estableix que els professionals de l’Institut podran prestar serveis en dos o més centres i serveis.

La **disposició addicional tercera** estableix que l’organització establerta en la disposició addicional primera pot ser modificada mitjançant els seus Estatuts.

La **disposició addicional quarta** estableix que l’Institut i els seus organismes gaudeixen dels beneficis que la legislació atribueixi a l’Administració de la Generalitat i a les entitats públiques encarregades de la gestió de la Seguretat Social.

La **disposició addicional cinquena** estableix la subrogació de l’entitat creada per aquesta Llei a l’Institut Català de la Salut creat per la Llei 12/1983.

La **disposició addicional sisena** estableix la incompatibilitat, dels llocs de cap de servei de l’Institut Català de la Salut, que es proveeixin a partir de l’entrada en vigor de la Llei, amb qualsevol altra activitat de contingut similar que es pugui realitzar en un altre centre o servei sanitari.

La **disposició transitòria primera** estableix una graduació en el règim de control establert en l’article 27.

La **disposició transitòria segona** estableix que es mantindrà l’actual estructura de l’Institut Català de la Salut mentre el Govern, en desenvolupament d’aquesta Llei, no

n'estableixi una altra.

La **disposició derogatòria** deroga expressament la Llei 12/1983, de 14 de juliol, d'administració institucional de la sanitat, l'assistència i els serveis socials de Catalunya.

La **disposició final primera** estableix un termini de sis mesos perquè el Govern aprovi els Estatuts de l'Institut Català de la Salut.

La **disposició final segona** estableix l'entrada en vigor de la Llei.

III. OBSERVACIONS GENERALS

Primera. El CTESC comparteix la necessitat d'adequar l'Institut Català de la Salut al nou marc normatiu desenvolupat en els darrers anys per assolir un model sanitari que garanteixi realment el respecte al dret constitucional de tots els ciutadans a la protecció de la salut. També coincideix amb el Govern de la Generalitat que la necessitat de donar resposta als nous reptes i demandes de l'atenció sanitària actual fa necessari una reforma en l'estructura organitzativa de l'ICS que tingui per objecte la simplicitat organitzativa, la desconcentració i descentralització territorial i la millora en l'autonomia de decisió dels seus centres i serveis. A això s'hi ha d'afegir, per entendre la necessitat de la reforma de l'ICS, el progressiu redimensionament del sistema de seguretat social, la separació entre les prestacions econòmiques i les sanitàries i el traspàs de les competències sanitàries a les comunitats autònomes.

Segona. L'Avantprojecte també ha de dotar l'ICS de nous criteris organitzatius i de gestió que permetin la resposta adequada davant, d'una banda, les creixents necessitats i els constants canvis d'una societat cada cop més oberta, dinàmica i complexa, i, de l'altra, la modernització del sistema sanitari amb la incorporació i implementació efectiva dels progressos constants que es deriven dels avenços científics i de les noves tecnologies.

El CTESC coincideix amb el punt segon del Preàmbul quan es diu que aquests nou escenari exigeix que l'ICS desenvolupi una gestió pública moderna, autònoma, oberta a la comunitat i amb la participació dels professionals i que s'ha de sustentar en els valors de la simplicitat organitzativa, la desconcentració i descentralització territorials, el rigor pressupostari, els procediments d'avaluació de la gestió, la transparència en la gestió i els resultats, la sostenibilitat, el diàleg amb els usuaris i els professionals i la seva participació en la gestió. El CTESC considera que aquest Avantprojecte pot esdevenir un instrument per avançar en aquests valors i objectius.

Tanmateix, el CTESC considera que aquests canvis són també possibles en el marc de la Llei actual.

Tercera. L'Avantprojecte de Llei justifica la transformació de l'ICS en empresa pública per tal de procedir a una reforma assistencial i organitzativa que permeti donar resposta adequada a les necessitats de salut de la ciutadania i, alhora, assolir una major eficiència en l'ús dels recursos públics.

La transformació d'alguns serveis sanitaris en empreses públiques com l'Institut Oncològic de Catalunya, L'Hospital de Santa Caterina, l'Hospital de Santa Maria de Lleida, entre d'altres no han suposat una millora de la seva gestió respecte de l'actual ICS en termes d'eficiència i eficàcia, ni tampoc en el nivell de satisfacció dels usuaris (segons resultats de les enquestes de satisfacció efectuades pel Departament de Salut). Fins i tot la comparació en termes econòmics (preu alta segons memòries d'activitat dels centres) entre hospitals que són empreses públiques i hospitals de l'ICS fa més eficients a aquests últims.

Cuarta. El CTESC considera que aquest Avantprojecte hauria d'acompanyar-se dels recursos econòmics suficients per garantir la resposta adequada en els termes expressats anteriorment. El principal problema del sistema sanitari català en general i de l'ICS en particular és el de la manca de finançament públic, amb uns percentatges d'inversió pressupostaria en relació amb el PIB molt per sota de la mitjana dels països del nostre entorn, que se situa al voltant del 8%. És més, el dèficit crònic en el finançament de la sanitat, que situa determinats serveis en situació de desbordament, fa molt difícil la viabilitat dels projectes de millora de la gestió d'aquests.

Sovint la manca de resposta adequada de determinats serveis respon a la insuficiència de recursos i no tant a problemes estructurals. Caldria en aquest sentit avaluar amb rigor els conjunt del sistema tenint present que quan els recursos no arriben tota l'estructura rendeix per sota de les seves possibilitats. Tampoc s'ha de confondre la percepció externa i superficial del funcionament d'un servei amb l'avaluació professional d'aquest a partir de l'establiment d'indicadors clarament definits de qualitat. És precisament per això que un servei tan essencial com aquest no pot funcionar a partir de la llei de l'oferta i la demanda sinó des de la planificació i la bona gestió per part dels poders públics.

Cinquena. El CTESC valora positivament les propostes de l'Avantprojecte referides als canvis en el funcionament i al grau d'eficiència dels centres i serveis de l'ICS a partir de criteris basats en la desburocratització, la desconcentració i descentralització en la presa de decisions, major autonomia en la gestió i responsabilització de cada centre i servei, flexibilització de la gestió econòmica i l'exigència de la rendició de comptes a partir de l'avaluació dels resultats.

La descentralització i el major grau d'autonomia dels centres i serveis ha de servir per apropar el servei allà on es produeix la necessitat i per tant donar resposta de manera àgil i eficaç a la demanda present amb el coneixement precís que dona la proximitat i amb una certa capacitat d'anticipació a les necessitats futures. No obstant això, aquest model s'ha de regir per criteris de qualitat i major valor afegit en el servei i no com un instrument per a l'abaratiment en el cost dels serveis mitjançant la seva degradació. Amb tot es posa en perill el drets dels ciutadans a l'equitat en l'accés independentment de la seva condició personal i del seu territori de residència.

Els greus dèficits financers que es pateixen en el sector poden decantar els responsables polítics i gestors cap a fórmules que comportin una certa perversió de la norma per prioritzar la cerca de resultats econòmics per sobre de la correcta atenció als usuaris. Per aquest motiu, l'Avantprojecte hauria de preveure un seguit de mesures per garantir que l'oferta dels serveis sanitaris tingui un caràcter homologa-

ble respecte als paràmetres i indicadors de qualitat en aplicació dels principis d'universalització, gratuïtat i equitat de les prestacions en tot el territori i per a tota la població.

Sisena. Els serveis sanitaris constitueixen un pilar fonamental de l'Estat del benestar, no només per la seva connotació de servei públic essencial sinó també per la seva importància estratègica com a sector econòmic i productiu de primer ordre amb un gran potencial de creació d'ocupació estable i de qualitat. En el servei sanitari la relació personal entre els professionals i usuaris és fonamental per garantir la correcta prestació i la qualitat del servei. Per aquest motiu és important garantir unes plantilles de professionals estables, altament qualificades, motivades i reconegudes socialment i laboralment. El CTESC entén que la coexistència de professionals fent la mateixa feina amb condicions laborals diferents no és la millor manera d'afavorir la implicació, la motivació i la participació dels professionals, i pot tenir implicacions en la millora de la qualitat de l'assistència. A més la pròpia experiència de l'ICS, que va passar 4.000 professionals laborals al règim estatutari (Decret d'integració al règim estatutari 395/2000), també ho avala.

L'Avantprojecte de llei planteja la convivència de tres tipus de personal (estatutari, funcionari i laboral), amb condicions de treball diferents, entrant en contradicció amb l'Estatut marc del personal sanitari (Llei 55/2003 de 16 de desembre) que estableix la integració del personal sanitari en un únic règim laboral (estatutari). En aquest sentit, el CTESC considera que no hi ha cap raó que justifiqui que l'Avantprojecte determini la modificació del règim de personal de l'ICS amb la concurrència de tres règims diferents en lloc d'establir un únic règim laboral: l'estatutari. Per altra banda el III Acord General sobre condicions laborals 2005-2008 de la Generalitat, en el seu apartat 6.6 "possibilita la realització de processos d'estatutització d'acord amb l'Estatut marc.

El règim estatutari, que pot ser tan àgil i flexible com el laboral, no representa cap obstacle per a la consecució dels principis de flexibilització, descentralització i autonomia en la gestió del servei i, en canvi, sí que constitueix una garantia de manteniment i millora de les condicions laborals, al marge de conjuntures polítiques, per avançar en aquells valors que el mateix Avantprojecte recull: la competència dels professionals, la dignitat de les seves condicions de treball i la qualitat com a factor distintiu d'excel·lència dels serveis gestionats per l'ICS.

Contràriament la reforma proposada en l'Avantprojecte pot facilitar la perversió de la norma en obrir la porta a la desregulació del sector i a l'empitjorament de les condicions laborals amb l'objectiu d'abaratir costos per la via de la degradació del servei. Els dèficits existents actualment en el sistema de selecció i provisió de llocs de treball demanen importants canvis en aquests processos, tal com en reiterades ocasions han plantejat els agents socials sense obtenir resposta per part de les administracions; en cap cas, però, es justifica la reconversió laboral del sector que l'Avantprojecte pot comportar.

Setena. El CTESC manifesta el seu desacord respecte al fet que l'Avantprojecte no garanteixi la presència dels agents socials més representatius en els òrgans de direcció i de participació, fet que representa una evident involució en relació amb la realitat actual, on la presència dels agents s'ha traduït en una intensa implicació dels

components socials, tant en els aspectes d'anàlisi crítica i propostes alternatives, com de cooperació lleial i suport explícit.

L'Institut Català de la Salut actualment garanteix la participació de les organitzacions empresarials i sindicals més representatives en el Consell General i la Comissió Executiva. Entenem que, en l'Avantprojecte de Llei, aquesta qüestió no queda aclarida, ni representa cap avançament en l'aspecte de la participació, com sí que va fer la LOSC respecte al Consell de Direcció del Servei Català de la Salut, que ha demostrat ser positiu i profitós per al conjunt del Sistema de Salut català.

Per justificar la participació dels agents socials el CTEESC apunta les següents consideracions:

1.- Els mecanismes socials de control financer i de supervisió general es fan del tot necessaris, control que també s'ha d'exercir en tot el territori en coherència amb el nou model de gestió descentralitzada. D'altra banda, s'ha de tenir present el paper que juguen els representants dels treballadors i de les empreses en la complexa xarxa que interactua entre el món laboral i els centres i serveis públics gestionats per l'ICS. Igualment, la importància dels serveis sanitaris com a pilar bàsic de l'Estat del benestar i la seva repercussió sociolaboral com a factor estratègic de producció i d'ocupació de milers de treballadors i treballadores justifiquen per si sols la necessària presència dels agents socials en els òrgans esmentats.

2.- Convé recordar la normativa que empara la participació institucional dels agents socials:

a) El Conveni 150 de l'Organització Internacional del Treball, de 1978, ratificat per Espanya l'any 1982, article cinquè. El projecte de Constitució Europea en la Part I, Títol IV "De les Institucions de la Unió" en el seu article 31 d'organismes consultius de la Unió parla del Comitè Econòmic i Social Europeu.

b) L'article 7 de la Constitució Espanyola (Títol Preliminar) consagra les organitzacions sindicals com a pilars fonamentals de l'estructura institucional de l'Estat. L'article 129 consagra el principi de participació dels interessats en la Seguretat Social i en l'activitat dels organismes públics, la funció dels quals afecti directament la qualitat de vida o el benestar general, i inclou també la participació sindical en la planificació de l'activitat econòmica general (art. 131.2). La Llei orgànica de llibertat sindical de 1985 desenvolupa una part de les previsions constitucionals, tot recollint el dret dels sindicats més representatius a exercir la representació institucional davant les administracions públiques i altres entitats.

c) L'article 17.5 de l'Estatut reconeix la participació institucional dels agents socials i exposa que la Generalitat ajustarà l'exercici de les competències que assumeixi en matèria de sanitat i de seguretat social a criteris de participació democràtica de tots els interessats, així com dels sindicats de treballadors i associacions empresarials.

d) Per últim, l'article 17 del Decret legislatiu 2/2002 disposa que les entitats de dret públic creades de conformitat amb aquesta norma han de

preveure la presència de representants socials en els seus consells d'administració, si la funció exercida per l'entitat o el nombre de treballadors ho fan aconsellable, supòsit en què necessàriament s'ha d'incloure l'ICS.

Per tot això, el CTESC considera que els agents socials més representatius han de tenir garantida i regulada en aquesta Llei la seva participació en el Consell d'Administració, en el Consell General de Participació i en els consells de participació dels centres i serveis de l'Institut, així com en els altres òrgans de participació que es puguin crear.

El CTESC considera que afavorir la participació de les organitzacions empresarials i sindicals més representatives en el Consell d'Administració de l'ICS és important per garantir el control, el seguiment i la transparència del sistema.

Vuitena. La utilització de la figura de l'empresa pública, regulada al Text Refós de la Llei 4/1995, de 29 de març, determina que la seva actuació s'ha d'inspirar en criteris de rendibilitat, economia i productivitat, i sota el principi de no-discriminació respecte del sector privat.

Novena. El CTESC vol posar de manifest la qualitat tècnica de la norma presentada. El CTESC considera que la norma està ben estructurada, i que té una dimensió adequada atenent l'objecte de la regulació. D'altra banda, considera que el llenguatge és entenedor i no és gens ambigua ni enrevessada, que és una norma fàcilment comprensible per la ciutadania, que a la fi, és a qui va dirigida.

IV. OBSERVACIONS A L'ARTICULAT

1. En el primer paràgraf del punt II del preàmbul, el CTESC proposa substituir "competitiu" per "competent".
2. El CTESC considera que en el primer paràgraf del punt IV del preàmbul s'hauria de fer esment de l'article 17 de l'Estatut d'autonomia.
3. El CTESC considera que en l'article 3 apartat 2 s'hauria de substituir "la dignitat de les seves condicions de treball" per "Condicions de treball adequades".
4. El CTESC considera que en l'article 3 apartat 2 s'hauria de substituir "la dignitat dels pacients i usuaris" per "el respecte, la humanització i l'ètica en l'atenció a pacients i usuaris".
5. Pel que fa a l'article 5.2, el CTESC considera que l'Avantprojecte hauria de concretar la composició del Consell General de Participació. En tot cas, s'hauria de garantir la presència dels agents socials més representatius.
6. En relació amb l'article 6.2, el CTESC considera que s'ha de garantir la presència dels agents socials més representatius en el Consell d'Administració, d'acord amb l'article 17 del Decret legislatiu 2/2002, per la qual cosa es proposa afegir un apartat nou del següent tenor literal:

g) 4 vocals en representació de les organitzacions empresarials i sindicals més representatives.

7. El CTESC considera que en l'article 6.2 lletra e) s'hauria de fer constar qui nomenarà el representant del Departament de Governació i Administracions públiques.

8. El CTESC proposa la supressió de l'apartat 3 de l'article 6, ja que considera que la composició del Consell ha de concretar-se en la seva totalitat en l'Avantprojecte.

9. El CTESC considera que a l'apartat 5 de l'article 6, s'hauria de fer constar secretari/ària.

10. El CTESC considera que pel que fa a l'apartat 7 de l'article 6, la creació de la Comissió Executiva s'ha de preveure en el text de l'Avantprojecte, així com la seva regulació.

11. En relació amb la lletra g) de l'article 7.2, el CTESC considera que s'hauria de substituir el verb "informar" pel de "ser informat".

12. En relació amb la lletra i) de l'article 7.2, el CTESC considera que, atès que es fa una excepció a una de les funcions del Consell d'Administració, s'hauria d'especificar a qui correspon exercir aquesta funció.

13. El CTESC proposa que en l'article 7.2, lletra m) se substitueixi el verb "establir" pel verb "aprovar".

14. El CTESC considera que per una major seguretat jurídica, s'hauria d'afegir un article on es fes constar el règim de presa d'acords del Consell d'Administració.

15. Pel que fa a la lletra j) de l'article 9, el CTESC considera que, atenent que el director o directora gerent és un òrgan de direcció, en aquest apartat s'hauria de precisar que les funcions que se li atorguen són les de direcció. Així s'hauria de posar "de direcció" o bé després de la paraula "funció" o bé després de la paraula "òrgans".

16. Pel que fa als serveis corporatius regulats en l'article 10.1, el CTESC considera que s'hauria de substituir la frase "Es creen els serveis corporatius de l'Institut Català de la Salut com a estructura directiva..." per "Els serveis corporatius de l'Institut Català de la Salut són l'estructura directiva..." .

17. Pel que fa a l'article 16.3, el CTESC considera que s'hauria d'afegir un últim paràgraf amb la següent redacció: "Les reclamacions laborals prèvies a la via jurisdiccional laboral podran ser sotmeses als procediments de conciliació i mediació del Tribunal Laboral de Catalunya".

18. Pel que fa a l'article 18, el CTESC considera que l'ICS ha d'estar integrat per personal estatutari del servei de salut. Amb caràcter excepcional i per cobrir llocs de treball singulars i els regulats a l'article 20, aquests es podran proveir amb personal funcionari de l'Administració de la Generalitat i amb personal laboral.

19. El CTESC considera que la disposició addicional primera i la disposició addicio-

nal tercera es podrien suprimir. Atès que són redundants amb allò que ja es regula en l'article 11.2 de l'articulat i en la disposició transitòria segona.

20. Pel que fa a la disposició addicional segona, el CTESC considera que la prestació de serveis per part dels professionals en dos o més centres s'ha de negociar amb els representants dels treballadors en la mesa corresponent.

21. El CTESC considera que la disposició derogatòria única hauria de ser més concreta en establir les normes que deroga la Llei.

V. CONCLUSIONS

El Consell de Treball, Econòmic i Social de Catalunya ha valorat l'Avantprojecte de llei de reforma de l'Institut Català de la Salut i sol·licita al Govern que sigui receptiu a les recomanacions formulades en el present dictamen.

Barcelona, 16 de gener del 2006

El president
Rafael Hinojosa i Lucena

La secretària executiva
Teresita Itoiz i Cruells

VOT PARTICULAR que formula Foment del Treball Nacional, integrant del Grup Segon del Consell de Treball, Econòmic i Social de Catalunya, en relació amb el Dictamen 1/2006 sobre l'Avantprojecte de llei de reforma de l'Institut Català de la Salut.

1. Respecte a la participació en el Consell d'Administració de l'Institut Català de la Salut.

La participació institucional, entesa com la incorporació dels agents socials als mecanismes de control i garantia de l'ordre genèric de la funció pública, no pot significar una ingerència i intervencionisme excessiu i abús que extralimiti el principi consultiu de la participació i es constitueixi en una intervenció efectiva en les tasques executives de l'Administració.

Els agents socials ja participen en el Consell de Participació, on podran desenvolupar una funció específica de seguiment i control de les activitats de l'Institut Català de la Salut, en funcions encara per especificar, però que, indubtablement hauran de correspondre als drets adquirits com a subjectes de l'esmentada participació institucional.

És per això que aquesta organització no pot acceptar la proposta de participació dels agents socials en el Consell d'Administració de l'ICS, tal com consta en el Dictamen del CTESC, aprovada per majoria, amb el vot en contra del grup segon, per entendre que és contrària als principis generals de la participació institucional.

Per altra banda, aquesta organització es veu en l'obligació de reiterar la seva opinió, manifestada a la Comissió respectiva i no tinguda en compte, en el sentit que, en qualsevol cas, la participació esmentada en el Consell d'Administració de l'ICS s'hauria de limitar als qui demanen participar, és a dir, als sindicats més representatius, però no a les organitzacions empresarials més representatives que, expressament, van manifestar el seu vot contrari a tal pretensió.

2. Respecte al caràcter preferent reconegut a l'Institut Català de la Salut com a proveïdor.

L'actuació de l'ICS com a empresa pública, determina la necessitat que s'inspiri en criteris de rendibilitat, economia i productivitat, i sota el principi de no discriminació respecte del sector privat.

Aquests principis generals que no solament són reconeguts per la pròpia legislació aplicable a l'efecte, és a dir, per el Text refós de la Llei 4/1995, de 29 de març, sinó que obren, igualment, al mateix Dictamen del CTESC, són incoherentment contravenints, específicament, en relació amb el principi de no discriminació, per l'article 13.4 de l'Avantprojecte de llei, en establir com a caràcter general que l'ICS serà reconegut en el contracte programa entre aquest i el Servei Català de la Salut, com a proveïdor preferent.

Aquesta discriminació positiva respecte a l'ICS i negativa per altres sectors, infringeix els aspectes i principis esmentats i atempta contra la legislació en matèria de defensa de la competència, en establir una situació de clara bonificació en favor de l'ens públic i de discriminació del sector privat, la qual cosa podria constituir un acte clar de competència deslleial.

Per aquests motius se sol·licita la supressió de l'últim paràgraf de l'article 13.4 de l'Avantprojecte de Llei.

Pel Foment del Treball Nacional.

Barcelona, 13 de gener del 2006

Eduardo de Paz Fuertes

VOT PARTICULAR que formula PIMEC, integrant del Grup Segon del Consell de Treball, Econòmic i Social de Catalunya, en relació amb el Dictamen 1/2006 sobre l'Avantprojecte de llei de Reforma de l'Institut Català de la Salut.

Pimec entén que l'article 14 no pot fer referència a l'assegurament privat que contracta la persona de forma voluntària en la mesura que, com qualsevol ciutadà, té dret a una prestació sanitària pública en les mateixes condicions d'aquella persona que no disposa d'un assegurament privat.

En canvi sí que podria fer referència a aquelles contingències vinculades a assegurances de caire obligatori en el qual el pagament es fa en funció de l'activitat desenvolupada. (educació, esport, treball, desplaçaments...).

Per això es proposa la següent redacció de l'article 14 de Prestació de serveis a càrrec d'un tercer obligat al pagament:

1. L'Institut Català de la Salut reclamarà el pagament de la corresponent taxa o preu públic quan, en virtut de normes legals o reglamentàries o d'assegurances públiques o assegurances obligatòries o de responsabilitat per lesió o malaltia causades a les persones assistides per l'Institut Català de la Salut, hi hagi un tercer obligat al pagament. En cas de convenis o concerts amb aquests tercers obligats al pagament, es reclamarà l'import de l'assistència prestada d'acord amb els termes del conveni o concert corresponent.

Barcelona, 13 de gener del 2006

Josep Hallado Molina

AVANTPROJECTE DE LLEI de reforma de l'Institut Català de la Salut.

EL PRESIDENT DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

Sia notori a tots els ciutadans i totes les ciutadanes que el Parlament de Catalunya ha aprovat i jo, en nom del Rei i d'acord amb el que estableix l'article 33.2 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, promulgo la següent

LLEI

Preàmbul

I

La Llei 12/1983, de 14 de juliol, d'administració institucional de la sanitat, l'assistència i els serveis socials de Catalunya, crea l'Institut Català de la Salut com a entitat gestora de la Seguretat Social i dels serveis i les prestacions sanitàries de la Generalitat, per tal de desplegar les competències que la Constitució i l'Estatut d'Autonomia atribueixen a la Generalitat de Catalunya i executar els serveis i les funcions que li havien estat traspassats.

En el moment de crear-se l'Institut Català de la Salut, la regulació bàsica sobre la gestió institucional de la Seguretat Social estava continguda en el Reial decret llei 36/1978, de 16 de novembre; una norma que trenca les estructures corporatives heretades de la dictadura i reestructura radicalment el sistema d'entitats gestores.

D'ençà, la configuració del sistema de Seguretat Social ha evolucionat normativament cap a un progressiu redimensionament del seu àmbit propi i cap al caràcter instrumental o addicional de la condició d'entitat gestora. S'ha produït també una distinció entre la integració en el sistema i les prestacions, una gestió diferenciada de les prestacions econòmiques i les sanitàries, i una progressiva atribució de les competències sanitàries a les comunitats autònomes, les quals han assumit el seu finançament.

Al llarg d'aquesta evolució normativa, destaca la Llei 14/1986, de 25 d'abril, general de sanitat, la qual, per tal de fer efectiu el dret constitucional a la protecció de la salut, estableix les bases d'un model d'ordenació sanitària que es basteix mitjançant la creació del Sistema Nacional de Salut, configurat pel conjunt dels serveis de salut de les comunitats autònomes, degudament coordinats, els quals integren o adscriuen funcionalment tots els centres, els serveis i els establiments sanitaris de la pròpia comunitat, les corporacions locals i qualsevol altres administracions territorials intracomunitàries, sota la responsabilitat de la comunitat autònoma.

En el marc d'aquest model sanitari, es va promulgar la Llei 15/1990, de 9 de juliol, d'ordenació sanitària de Catalunya, que té per objecte l'ordenació del nostre sistema sanitari públic, d'acord amb els principis d'universalització, integració de serveis, simplificació, racionalització, eficàcia i eficiència de l'organització sanitària, concepció integral de la salut, descentralització i desconcentració de la gestió, sectoritza-

ció de l'atenció sanitària i participació comunitària, que va crear l'ens públic de caràcter institucional Servei Català de la Salut, responsable de garantir l'atenció sanitària pública i de cobertura pública de qualitat als ciutadans i ciutadanes de Catalunya mitjançant una adequada adaptació de l'oferta sanitària a les necessitats dels ciutadans. Mitjançant aquesta Llei es va produir una clara diferenciació entre la funció asseguradora del sistema sanitari públic i de cobertura pública de Catalunya encomenada al Servei Català de la Salut i la funció prestadora de serveis sanitaris pròpia de les diverses entitats proveïdores d'aquests serveis. En aquest sentit, la Llei d'ordenació sanitària de Catalunya va ser l'instrument clau de la modernització del sistema sanitari públic català i va introduir un model pioner, els principis del qual han estat referent del desenvolupament de sistemes sanitaris arreu.

La Llei d'ordenació sanitària de Catalunya va permetre que l'Institut Català de la Salut comencés a adaptar progressivament el seu marc de gestió per tal de poder operar com la resta de proveïdors del sistema. Per això, mitjançant el Decret 138/1993, de 7 de maig, i posteriorment el Decret 276/2001, de 23 d'octubre, es van realitzar dues reestructuracions d'aquest Institut, amb l'objectiu de millorar l'eficàcia, l'eficiència i la qualitat dels seus serveis.

Ara, amb aquesta nova Llei de l'Institut Català de la Salut, es realitza finalment un acte de normalització institucional i política que permetrà a aquest Institut deixar de ser exclusivament un ens gestor de la Seguretat Social i convertir-se en un instrument de referència de la política sanitària de la Generalitat de Catalunya.

II

El nou Institut Català de la Salut té el seu origen en una concepció dinàmica, eficient, innovadora i flexible del sector públic, imprescindible per respondre adequadament a les necessitats dels ciutadans i de les ciutadanes. Així, la present Llei es configura com l'eina jurídica capaç de fer possible un Institut Català de la Salut àgil, competitiu, adaptable als constants canvis sociodemogràfics, epidemiològics i tecnològics, i proper a la realitat de la població.

El proveïdor de serveis assistencials més important de Catalunya adopta ara una perspectiva ajustada a l'entorn en què opera. En els darrers temps, ens trobem en un escenari de demanda creixent i, per tant, de costos creixents, a causa principalment de la pressió que exerceixen sobre la demanda de serveis sanitaris factors com l'evolució demogràfica, la incorporació de noves tecnologies d'alta complexitat, i el mateix canvi cultural que experimenta la ciutadania pel que fa a les expectatives que genera el sistema sanitari públic. Donar resposta a aquest escenari exigeix que l'Institut Català de la Salut, tal com succeeix amb la resta de proveïdors sanitaris de cobertura pública, pugui desenvolupar una gestió pública moderna, autònoma, oberta a la comunitat, amb participació dels professionals, establir aliances i acords de col·laboració i cooperació amb altres institucions sanitàries de cobertura pública, i descentralitzar, d'una manera elevada, la presa de decisions en els nivells més propers als ciutadans i les ciutadanes, fent compatible l'aplicació del principi de subsidiarietat amb la definició d'uns serveis corporatius centrats en l'estratègia i l'avaluació de resultats. En definitiva, aquesta Llei és una oportunitat per tal que l'Institut Català de la Salut pugui normalitzar la seva contractació de serveis i activitats amb el Servei Català de la Salut, de forma similar a com ho fan la resta de proveïdors de

serveis assistencials de Catalunya.

L'orientació empresarial pública de la gestió de l'Institut Català de la Salut no implica la introducció del concepte benefici, però sí un enfocament basat en el binomi qualitat/cost, en l'aplicació de tècniques modernes de gestió, l'optimització de les noves tecnologies de la informació posant-les al servei dels ciutadans i de les ciutadanes, i un procés dinàmic de presa de decisions. Així, l'activitat de l'Institut Català de la Salut s'ha de sustentar en els valors de la simplicitat organitzativa, la descentralització i descentralització territorials, el rigor pressupostari, els procediments d'avaluació de la gestió, la transparència en la gestió i els resultats, la sostenibilitat, el diàleg amb els usuaris i els professionals i la seva participació en la gestió.

Aquesta reforma assistencial i organitzativa permet que l'Institut Català de la Salut doni una resposta adequada a les necessitats de salut de la ciutadania i, alhora, assolixi una major eficiència en l'ús dels recursos públics.

III

Aquest text legal, en el **Títol I**, determina la creació de l'empresa pública Institut Català de la Salut, amb personalitat jurídica pròpia i autonomia funcional i de gestió, la qual porta a terme la seva missió d'acord amb els corresponents principis informadors i de gestió.

El **Títol II**, regula els òrgans de direcció, de participació comunitària, i de gestió operativa. Entre els primers, destaca el Consell d'Administració com a l'òrgan superior de govern. Quant als òrgans de gestió operativa, es distingeixen, d'una banda, els serveis corporatius i, d'altra, els centres i serveis de l'Institut. Aquests actuen sota el principi d'autonomia economicofinancera i de gestió, en el marc d'un programa anual d'activitat aprovat pel Consell d'Administració de l'Institut.

En el **Títol III**, relatiu a la prestació dels serveis sanitaris i sociosanitaris, es defineix el contracte programa com l'instrument que articula la prestació de serveis de l'Institut per compte del Servei Català de la Salut.

El **Títol IV**, fixa el règim de contractació, d'impugnació d'actes i de responsabilitat d'acord amb la legislació administrativa bàsica.

Finalment, en el **Títol V**, en tractar de la matèria de personal, econòmica i patrimonial de l'Institut Català de la Salut, es regulen les diverses tipologies de personal, el patrimoni adscrit i el propi, els recursos econòmics, el règim pressupostari i comptable, i el control financer, dins el marc previst per la normativa aplicable a l'empresa pública catalana.

IV

L'aplicació del model que aquesta Llei configura, renova i actualitza el compromís de la Generalitat de Catalunya amb la ciutadania respecte del desenvolupament i l'aplicació del dret a la protecció de la salut, en el marc de l'article 43 de la Constitució Espanyola, principi rector de la política social i econòmica.

La Llei, tal com resulta de tot l'exposat fins ara, constitueix un decisiu pas endavant

per tal que l'Institut Català de la Salut desenvolupi noves solucions assistencials i organitzatives dirigides a incrementar el grau d'eficiència del sistema sanitari públic de Catalunya, millorar les prestacions assistencials, i incorporar criteris de gestió empresarial basats en la desburocratització, la flexibilització de la gestió econòmica, l'exigència en la rendició de comptes en la utilització dels recursos i l'obtenció de resultats, i la desconcentració i descentralització de la presa de decisions amb una major responsabilització dels seus centres i serveis.

En definitiva, es tracta d'una eina imprescindible per garantir la prestació sostenible d'uns serveis assistencials de qualitat, ajustats als requeriments específics de cada ciutadà i ciutadana, i poder fer front als reptes que l'Institut Català de la Salut té plantejats.

TÍTOL I - DISPOSICIONS GENERALS

Article 1. Creació de l'empresa pública Institut Català de la Salut

1. De conformitat amb l'article 21 del Text refós de la Llei 4/1985, de 29 de març, de l'estatut de l'empresa pública catalana, aprovat pel Decret legislatiu 2/2002, de 24 de desembre, es crea l'entitat de dret públic Institut Català de la Salut com a entitat de la Generalitat de Catalunya amb personalitat jurídica pròpia i plena capacitat d'obrar per al compliment de les seves funcions.

2. L'Institut Català de la Salut es regeix per aquesta Llei, pels seus estatuts, per la normativa reguladora del sector públic de la Generalitat de Catalunya, i per les altres lleis i disposicions que li siguin aplicables.

3. L'Institut Català de la Salut gaudeix d'autonomia funcional i de gestió i resta adscrit al departament competent en matèria de salut, el qual exercirà la seva autoritat garantint que l'estratègia assistencial i econòmica de la nova entitat sigui coherent amb els objectius i prioritats establerts per aquest Departament.

4. L'Institut Català de la Salut s'adapta als principis de desconcentració i descentralització territorials i de gestió d'acord amb el model sanitari de Catalunya i al marc organitzatiu territorial aprovat pel Govern.

Article 2. Objecte de l'Institut Català de la Salut

1. L'Institut Català de la Salut té com a objecte la prestació de serveis públics preventius, assistencials, diagnòstics, terapèutics, rehabilitadors, pal·liatius, i de promoció i manteniment de la salut dirigits als ciutadans i a les ciutadanes, de conformitat amb el catàleg de prestacions del Sistema Nacional de Salut i la cartera de serveis aprovada pel Govern de la Generalitat, així com la prestació d'altres serveis finançats amb taxes o preus públics que li pugui encarregar el Departament de Salut, i la realització d'activitats docents i investigadores en el camp de les ciències de la salut.

2. Les prestacions públiques inclouran necessàriament l'atenció primària i l'atenció contínua extrahospitalària, l'atenció hospitalària inclosos els serveis d'alta complexitat i d'alta tecnologia mèdica, l'atenció sociosanitària, la salut mental, i la producció

de serveis diagnòstics i de suport per garantir uns serveis assistencials eficients i de qualitat.

Article 3. Missió i valors

1. La missió de l'Institut Català de la Salut és desenvolupar una organització sanitària pública de la Generalitat que sigui un referent i model de provisió de serveis de salut a Catalunya.

2. L'Institut Català de la Salut es regeix per uns valors coherents amb la seva missió que guien la seva actuació. Aquests valors són: la competència dels seus professionals i la dignitat de les seves condicions de treball, la qualitat com a factor distintiu d'excel·lència dels seus serveis, el respecte i el reconeixement de la dignitat dels pacients i usuaris, la responsabilitat, la confidencialitat, la integritat i l'equitat.

Article 4. Principis de gestió

1. L'Institut Català de la Salut actua d'acord amb els principis d'eficiència, mitjançant una gestió pública moderna i rigorosa dels recursos, autonomia de gestió, desconcentració i descentralització territorials, racionalització, transparència, avaluació de la gestió, sostenibilitat, cooperació, participació social i dels seus professionals, continuïtat del procés assistencial, proximitat i orientació de la gestió cap als ciutadans i les ciutadanes.

2. Els principis que informen sobre la gestió de l'Institut Català de la Salut s'articularan mitjançant l'aplicació de les noves tecnologies de la informació, la innovació organitzativa i assistencial, la formació contínua dels professionals, l'evidència científica disponible, i la gestió de risc en els termes i condicions previstos per la normativa aplicable.

3. L'Institut Català de la Salut ha de comptar amb un sistema integral de gestió que permeti conèixer i controlar la qualitat i el cost dels serveis i els resultats obtinguts en el desenvolupament de les seves activitats, globalment i en cada nivell de responsabilitat.

4. El departament competent en matèria de salut, directament o a través de la institució a la qual es delegui aquesta funció, supervisarà que l'empresa pública Institut Català de la Salut elabori un sistema de rendiment de comptes similar al d'altres institucions sanitàries de finançament públic, i que contingui indicadors de qualitat, satisfacció dels usuaris i eficiència econòmica.

5. En el marc de les disponibilitats pressupostàries, l'Institut Català de la Salut ha de disposar dels recursos suficients per a assolir les seves finalitats.

6. La direcció de la gestió dels centres propis de l'Institut Català de la Salut correspondrà de forma exclusiva al personal directiu de l'Institut. Per a l'exercici d'aquestes funcions de gestió en cap cas no es podrà contractar a un tercer. En el cas dels consorcis i altres entitats on l'Institut Català de la Salut participi majoritàriament tampoc no es permetrà la contractació de tercers per a la gestió d'aquestes entitats.

TÍTOL II - ORGANITZACIÓ

Article 5. Òrgans de direcció, de participació comunitària i de gestió operativa

1. Els òrgans de direcció de l'Institut Català de la Salut són el Consell d'Administració i la Direcció Gerència.
2. Els òrgans de participació de l'Institut Català de la Salut són el Consell General de Participació i els consells de participació dels centres i serveis de l'Institut, així com altres òrgans de participació que es puguin crear. Els Estatuts n'establiran la seva composició, funcions i normes de funcionament.
3. Els òrgans de gestió són els serveis corporatius i les unitats de gestió i gerències territorials dels centres i serveis sanitaris i sociosanitaris a través dels quals actua l'Institut Català de la Salut.

Article 6. El Consell d'Administració

1. El Consell d'Administració és l'òrgan superior de govern i direcció de l'Institut Català de la Salut.
2. El Consell d'Administració està format per:
 - a) El president o la presidenta, que n'és el conseller o la consellera del Departament de Salut, i que pot delegar les seves funcions en un vocal.
 - b) Tres vocals en representació del Departament de Salut, nomenats pel seu o per la seva titular.
 - c) Dos vocals en representació del Departament d'Economia i Finances, nomenat pel seu o per la seva titular.
 - d) Un vocal en representació del Departament de la Presidència, nomenat pel seu o per la seva titular.
 - e) Un vocal en representació del Departament de Governació i Administracions públiques.
 - f) Dos vocals nomenats pel conseller o per la consellera del Departament de Salut entre professionals de prestigi de l'àmbit sanitari, econòmic o del coneixement.
3. Els Estatuts de l'Institut Català de la Salut podran ampliar el nombre de membres del Consell d'Administració fins a un màxim de divuit.
4. Els membres del Consell d'Administració estan sotmesos al règim d'incompatibilitats establert per la normativa general.
5. El president o la presidenta del Consell d'Administració nomenarà un secretari d'entre els professionals de l'Institut Català de la Salut, amb veu però sense vot, al

qual correspondrà estendre les actes de les sessions, lliurar les certificacions dels acords i conservar els llibres oficials.

Els departaments de Justícia i Benestar i Família estarien interessats en tenir un representant al Consell d'Administració.

6. El director o la directora gerent de l'Institut Català de la Salut assistirà a les sessions del Consell d'Administració amb veu però sense vot.

7. Els Estatuts podran preveure la creació d'una Comissió Executiva del Consell d'Administració amb les facultats que aquest li delegui.

Article 7. Funcions del Consell d'Administració

1. El Consell d'Administració de l'Institut Català de la Salut és l'òrgan de govern encarregat de la planificació estratègica dels mitjans adscrits a l'Institut, en dirigeix les actuacions i exerceix el control superior de la seva gestió.

2. En aquest marc, corresponen al Consell d'Administració les funcions següents:

a) Proposar al conseller o a la consellera de Salut, a l'efecte de la seva elevació al Govern, l'aprovació i la modificació dels Estatuts de l'Institut Català de la Salut, i aprovar, si s'escau, el reglament marc de funcionament intern dels centres i serveis que els Estatuts de l'Institut Català de la Salut determinin.

b) Fixar els objectius d'actuació de l'Institut Català de la Salut i dels seus ens dependents i aprovar les directrius necessàries per assolir-los.

c) Aprovar amb caràcter previ a la seva elevació conjunta al Govern per part dels Departaments de Salut i d'Economia i Finances, el contracte programa entre l'Institut Català de la Salut i el Servei Català de la Salut que s'estableix a l'article 13 d'aquesta Llei i, si s'escau, les seves propostes de modificació, així com l'aprovació dels corresponents programes anuals dels centres i serveis de l'Institut.

d) Aprovar el projecte de pressupost de l'Institut Català de la Salut i elevarlo al departament competent en matèria de salut perquè l'incorpori al seu projecte general i el tramiti segons la normativa vigent d'aplicació.

e) Aprovar la memòria anual de l'Institut Català de la Salut i la liquidació del seu pressupost amb previ informe favorable de la Intervenció.

f) Proposar la celebració de contractes plurianuals o la seva modificació.

g) Ratificar els acords o convenis de col·laboració de contingut econòmic superior als 20.000 euros signats pel director gerent de l'Institut amb altres entitats i informar de la resta d'acords i convenis de col·laboració signats pel director gerent de l'Institut amb altres entitats.

h) Ratificar les adjudicacions de contractes de serveis i de gestió de

serveis públics quan aquests hagin estat prestats fins aleshores pel propi Institut Català de la Salut.

i) Autoritzar les modificacions de crèdits dels capítols i programes del pressupost de l'Institut Català de la Salut, llevat de les transferències que afectin als crèdits destinats a despeses de personal que comportin increment de plantilla.

j) Aprovar els plans d'inversions relatius a la construcció i remodelació dels centres i serveis de l'Institut Català de la Salut, així com les adquisicions d'equipaments mèdics i d'altres, d'acord amb la política general fixada pel departament competent en matèria de salut en matèria de planificació territorial de serveis i amb els límits establerts en la corresponent dotació del capítol VI del pressupost d'aquest Institut.

k) Aprovar, a proposta del/la director/a gerent, d'acord amb les normes que estableixen els Estatuts, l'estructura orgànica i normes de funcionament que requereixin els òrgans de gestió, així com les normes i criteris de desenvolupament organitzatiu.

l) Aprovar, a proposta del/la director/a gerent, els criteris de valoració i de classificació de llocs de treball i la seva relació, així com les ofertes públiques d'ocupació, que donaran lloc als corresponents processos de selecció de personal de l'Institut, amb subjecció, en tot cas, a la normativa pressupostària i a la resta de disposicions que siguin aplicables en l'àmbit de la Generalitat de Catalunya.

m) Establir el règim retributiu i les retribucions de personal directiu de l'Institut Català de la Salut, així com les quanties retributives del personal estatutari i laboral de l'Institut, els quals estaran subjectes, en tot cas, a la normativa pressupostària i resta de disposicions que resultin d'aplicació en l'àmbit de la Generalitat de Catalunya.

n) Garantir la qualitat i l'equitat dels serveis que presta l'Institut Català de la Salut en els seus centres i serveis, i establir un model públic de rendiment de comptes amb indicadors de qualitat, de satisfacció dels usuaris i d'eficiència econòmica. Aquest model haurà de fixar els objectius a assolir pels càrrecs directius de l'Institut i un sistema d'avaluació de la seva tasca.

o) Vetllar perquè l'Institut Català de la Salut assoleixi un ús complet de les seves capacitats potencials, per tal d'utilitzar amb la màxima eficiència els recursos públics assignats.

Article 8. El director o directora gerent

1. El director o directora gerent, com a màxim òrgan directiu de gestió, té la representació legal de l'Institut Català de la Salut, assumeix la direcció i gestió ordinària d'aquesta entitat i executa els acords del Consell d'Administració.

2. El director o directora gerent és nomenat i cessat pel Govern a proposta del conseller o la consellera de Salut.

Article 9. Funcions del director o la directora gerent

Corresponen al director o la directora gerent les funcions següents:

- a) Complir i fer complir les disposicions que regulen l'actuació de l'Institut Català de la Salut i executar els acords adoptats pel Consell d'Administració en les matèries que són de la seva competència.
- b) La direcció i inspecció generals dels centres i serveis assistencials de l'Institut Català de la Salut en els seus vessants sanitari, científic, docent, econòmic, administratiu, pressupostari, patrimonial i de personal per al compliment dels seus objectius i finalitats.
- c) La direcció de les funcions de planificació, avaluació i control de la gestió econòmica, financera i pressupostària, així com també la redistribució del pressupost de l'entitat entre els centres de despesa i les subunitats pressupostàries de l'Institut Català de la Salut, d'acord amb la normativa vigent.
- d) Exercir la direcció de personal de l'Institut i, en concret, l'aprovació i modificació de les plantilles dels serveis corporatius i dels centres i serveis, la classificació i la relació de llocs de treball, així com també la potestat disciplinària, tot això sens perjudici de les facultats i competències que expressament es trobin atribuïdes en els Estatuts a l'organització de gestió operativa.
- e) La contractació d'obres, serveis i subministraments, i la proposició dels plans d'inversions de l'Institut Català de la Salut dins els límits establerts per la normativa aplicable.
- f) L'elaboració de la proposta del contracte programa plurianual d'acord amb el Servei Català de la Salut que s'estableix a l'article 13 d'aquesta Llei, i la dels corresponents programes anuals dels centres i serveis de l'Institut.
- g) L'establiment d'acords i convenis de col·laboració amb altres institucions públiques i privades, quan l'interès públic ho aconselli.
- h) La implantació d'instruments i aprovació d'instruccions, circulars i ordres de servei per assegurar la transparència i el rendiment de comptes davant altres departaments i el Govern de la Generalitat i davant la ciutadania.
- i) Nomenar el personal directiu dels serveis corporatius i dels òrgans de gestió dels centres i serveis de l'Institut Català de la Salut.
- j) Qualsevol altra funció no assignada expressament als altres òrgans de l'Institut Català de la Salut.

Article 10. L'organització i funcions dels serveis corporatius de l'Institut Català de la Salut

1. Es creen els serveis corporatius de l'Institut Català de la Salut com a estructura directiva de suport al director gerent o a la directora gerent, i als centres i serveis d'a-

quest Institut.

2. Els serveis corporatius de l'Institut Català de la Salut executen les estratègies i polítiques comunes d'aquest Institut, sota el principi de màxima desconcentració, descentralització i autonomia de gestió dels seus centres i serveis.

3. Els serveis corporatius de l'Institut Català de la Salut organitzen la seva activitat com a centres de serveis compartits, aprofitant les sinèrgies i economies d'escala existents en l'organització, proposen objectius d'activitat, qualitat i eficiència econòmica per a tots els centres i serveis de l'Institut, i n'avaluen els resultats, els quals són públics.

Article 11. Els centres i serveis de l'Institut Català de la Salut

1. Els centres i serveis a través dels quals actua l'Institut Català de la Salut s'organitzen sota el principi d'autonomia economicofinancera i de gestió, en el marc dels programes anuals aprovats pel Consell d'Administració de l'Institut.

2. Els Estatuts de l'Institut Català de la Salut establiran el procediment de creació o modificació dels òrgans de gestió dels centres i serveis de l'Institut i, sens perjudici de les facultats atorgades per aquesta Llei al Consell d'Administració i al director o directora gerent en aquesta matèria, concretaran les seves normes d'organització i funcionament.

3. Els centres i serveis de l'Institut Català de la Salut tindran personalitat jurídica única. Tanmateix, el Consell d'Administració podrà delegar competències en els centres o serveis de l'Institut Català de la Salut, els quals podran disposar d'un òrgan de govern propi per a la seva gestió.

TÍTOL III - PRESTACIÓ DELS SERVEIS SANITARIS I SOCIOSANITARIS

Article 12. Provisió de serveis

La provisió dels serveis sanitaris i sociosanitaris de l'Institut Català de la Salut continguts en l'article 2 d'aquesta Llei la realitzarà els centres i serveis a través dels quals actua aquest Institut, d'acord amb el que es disposa a l'article anterior, en el marc dels principis d'autonomia de gestió, desconcentració i descentralització territorials, proximitat i gestió del risc, d'acord amb les directrius que s'estableixin.

Article 13. Contracteprograma amb el Servei Català de la Salut

1. La prestació de serveis de l'Institut Català de la Salut per compte del Servei Català de la Salut s'articula a través d'un contracteprograma subscrit per ambdues entitats, prèvia aprovació pel Govern a proposta conjunta dels Departaments de Salut i d'Economia i Finances.

2. El departament competent en matèria de salut, com a garant superior de l'ús eficient i equitatiu dels recursos públics, garantirà que el model de contractació entre el Servei Català de la Salut i l'Institut Català de la Salut respon a les polítiques gene-

als del Departament.

3. El contracte programa entre l'Institut Català de la Salut i el Servei Català de la Salut tindrà caràcter plurianual i ha de constar, almenys, dels aspectes següents:

- a) La relació de serveis i activitats que ha de prestar l'Institut Català de la Salut per compte del Servei Català de la Salut, la seva avaluació econòmica, recursos en relació als sistemes de compra i de pagament vigents en cada moment, objectius i finançament. En aquesta relació, hi constaran els diversos centres i serveis de l'Institut.
- b) Els requisits i les condicions en què s'han de prestar aquests serveis i activitats.
- c) Els objectius, resultats esperats, indicadors i el marc de responsabilitat de l'Institut Català de la Salut.
- d) El termini de vigència.
- e) Les facultats de seguiment que corresponen al Servei Català de la Salut per al compliment efectiu del contracte programa.

4. El contracte programa entre el Servei Català de la Salut i l'Institut Català de la Salut donarà lloc a un programa anual per a cada centre i servei d'aquest Institut. Aquest contracte programa reconeixerà a l'Institut Català de la Salut com a proveïdor preferent en la prestació de serveis sanitaris per compte del Servei Català de la Salut.

Article 14. Prestació de serveis a càrrec d'un tercer obligat al pagament

1. L'Institut Català de la Salut reclamarà el pagament de la corresponent taxa o preu públic quan, en virtut de normes legals o reglamentàries o d'assegurances públiques o privades o de responsabilitat per lesió o malaltia causades a les persones assistides per l'Institut Català de la Salut, hi hagi un tercer obligat al pagament. En cas de convenis o concerts amb aquests tercers obligats al pagament, es reclamarà l'import de l'assistència prestada d'acord amb els termes del conveni o concert corresponent.

2. Les instal·lacions dels centres i serveis de l'Institut Català de la Salut no podran utilitzar-se per a prestar assistència sanitària privada de qualsevol tipus. Aquestes instal·lacions han de dedicar-se a les activitats d'interès públic pròpies de l'Institut Català de la Salut i el seu ús ha de ser intensiu i eficient.

TÍTOL IV - CONTRACTACIÓ, IMPUGNACIÓ D'ACTES I RESPONSABILITAT

Article 15. Contractació

1. L'Institut Català de la Salut ha d'ajustar la seva activitat contractual al que es disposa a la normativa reguladora dels contractes de les administracions públiques.

2. L'òrgan de contractació és el director o directora gerent de l'Institut Català de la Salut.

Article 16. Règim d'impugnació dels actes

1. Les persones interessades poden interposar recurs contra els actes administratius de l'Institut Català de la Salut en els mateixos casos, terminis i formes previstos per la legislació sobre procediment administratiu.

2. Els acords del Consell d'Administració de l'Institut Català de la Salut exhaureixen la via administrativa.

Els actes dictats pel director o per la directora gerent de l'Institut Català de la Salut que no exhaureixin la via administrativa poden ésser objecte de recurs d'alçada davant del Consell d'Administració. En tot cas, exhaureixen la via administrativa els actes dictats en matèria de personal estatutari i laboral, les resolucions dels procediments de responsabilitat patrimonial, així com els altres actes establerts a la normativa reguladora dels ens que integren el sector públic de la Generalitat.

Els actes dictats pels serveis corporatius, i per les unitats de gestió i les gerències territorials de l'Institut Català de la Salut no exhaureixen la via administrativa i poden ser objecte de recurs d'alçada davant el director o la directora gerent de l'Institut.

3. Les reclamacions prèvies a la via jurisdiccional civil i laboral s'han de presentar al director o a la directora gerent de l'Institut Català de la Salut, que és l'òrgan competent per a resoldre-les, d'acord amb la normativa sobre el procediment administratiu comú vigent.

4. Els actes de gestió, liquidació i recaptació dels preus públics de l'Institut Català de la Salut són impugnables davant el Tribunal Econòmic Administratiu.

Article 17. Responsabilitat

1. El règim de responsabilitat de l'Institut Català de la Salut i de les autoritats i els funcionaris i les funcionàries que hi presten els seus serveis s'exigeix en els mateixos termes i supòsits que per a l'Administració de la Generalitat i d'acord amb les disposicions generals d'aplicació en la matèria.

2. Els procediments de responsabilitat patrimonial han d'ésser resolts pel director o per la directora gerent de l'Institut Català de la Salut.

TÍTOL V - RÈGIM DE PERSONAL, ECONÒMIC I PATRIMONIALS

Article 18. Personal de l'Institut Català de la Salut

1. El personal de l'Institut Català de la Salut pot ésser integrat per:

a) Personal estatutari dels serveis de salut.

A aquest personal, li serà d'aplicació la Llei 55/2003, de 16 de desembre, de

l'estatut marc del personal estatutari dels serveis de salut, i la normativa que, en el seu desenvolupament, aprovi la Generalitat de Catalunya.

b) Personal funcionari de l'Administració de la Generalitat.

A aquest personal, li serà d'aplicació la normativa de funció pública pròpia de l'Administració de la Generalitat de Catalunya, i en el cas del personal sanitari funcionari, la Llei 55/2003, de 16 de desembre, de l'estatut marc del personal estatutari dels serveis de salut, en els termes previstos al seu article 2.3.

c) Personal laboral.

A aquest personal, li serà d'aplicació la normativa bàsica laboral, i el conveni propi del sector sanitari en el qual s'insereix l'Institut Català de la Salut.

2. El procés de selecció de personal i de provisió de llocs de treball, s'ha de basar en la legislació corresponent a cada tipologia de personal i ha de garantir els principis de publicitat, objectivitat, mèrit i capacitat.

Article 19. Estructures de direcció

1. Els llocs de treball que tinguin atribuïdes funcions de direcció en les estructures dels serveis corporatius i en les unitats de gestió i gerències territorials de l'Institut Català de la Salut, però que no tinguin la consideració de càrrecs directius de conformitat amb l'article següent, es proveiran mitjançant convocatòria pública.

2. Els procediments de selecció d'aquests llocs de treball determinaran en cada cas si la provisió es realitza mitjançant professionals que tinguin la condició de funcionaris o estatutaris, o bé mitjançant professionals vinculats per una relació de caràcter laboral. El mateix lloc de treball podrà ser convocat de forma alternativa, en diferents processos selectius, d'acord amb algun dels sistemes de vinculació abans esmentats.

3. El règim jurídic, condicions i procediment aplicable a aquestes convocatòries i als professionals que siguin seleccionats es determinarà en els Estatuts de l'Institut Català de la Salut.

4. Són llocs de direcció, en el termes establerts en aquest article, les subdireccions dels serveis corporatius o assimilats, les direccions i subdireccions mèdiques, les direccions d'infermeria, de personal, de gestió econòmica i de serveis generals o assimilades de les gerències territorials, centres hospitalaris i dels àmbits d'atenció primària i altres unitats de gestió de l'estructura de l'Institut Català de la Salut, així com les direccions clíniques, i els llocs de treball que tinguin atribuïdes les funcions de qualsevol dels esmentats en aquest article amb independència de quina sigui la denominació dels mateixos.

5. L'exercici d'un lloc de direcció estarà sotmès a la normativa d'incompatibilitats que resulti d'aplicació.

Article 20. Càrrecs directius

1. És personal directiu de l'Institut Català de la Salut aquell que hi desenvolupi tasques de gerència o de direcció professional amb autonomia i plena responsabilitat només limitades pels criteris i instruccions directes emanades dels òrgans superiors de govern de l'Institut. El personal directiu de l'Institut ocuparà el lloc de treball en virtut de contracte laboral d'alta direcció.

2. A les persones que accedeixin al càrrec directiu des de la condició de personal laboral fix, personal estatutari fix o funcionariat de carrera al servei de l'Administració de la Generalitat de Catalunya o de qualsevol altra Administració pública, se'ls reconeixerà la situació administrativa de serveis especials o equivalent, d'acord amb el que es disposi a la normativa que sigui d'aplicació a la seva vinculació d'origen.

3. El personal directiu de l'Institut Català de la Salut està sotmès, amb caràcter periòdic, a procediments de verificació de les responsabilitats de la gestió encomanada. Els Estatuts regularan aquests procediments que hauran de permetre examinar, en tot cas, l'eficiència i l'eficàcia en l'activitat desenvolupada, l'equitat en les decisions, l'austeritat i control en la despesa, l'acció per assolir la qualitat total, i l'ètica en l'actuació. El resultat del procés de verificació de la gestió es traslladarà als òrgans competents per als nomenaments.

4. Són directius de l'Institut Català de la Salut els directors dels serveis corporatius o assimilats, els gerents territorials, els gerents i subgerents d'unitat de gestió hospitalària i els gerents d'unitat de gestió d'atenció primària o assimilats, així com aquells altres càrrecs que es puguin crear en els Estatuts que, d'acord amb l'apartat 1 d'aquest article, tinguin aquesta condició.

5. L'exercici d'un càrrec directiu serà incompatible amb qualsevol altra activitat laboral a excepció de les docents i investigadores. En tot cas, aquests càrrecs queden sotmesos a la normativa d'incompatibilitats dels alts càrrecs de l'Administració de la Generalitat de Catalunya.

Article 21. Patrimoni

1. Constitueixen el patrimoni adscrit a l'Institut Català de la Salut:

- a) Els béns i drets de qualsevol naturalesa de què és titular la Generalitat de Catalunya o el Servei Català de la Salut afectes als serveis de l'Institut Català de la Salut.
- b) Els béns i drets transferits per part de la Seguretat Social i afectes als serveis de l'Institut Català de la Salut.
- c) Els béns i els drets de qualsevol naturalesa que li siguin adscrits.

2. Constitueixen el patrimoni propi de l'Institut Català de la Salut els béns i els drets que aquest Institut adquireixi o rebí per qualsevol títol.

Article 22. Règim patrimonial

1. L'Institut Català de la Salut, en els termes i condicions previstos per la normativa aplicable, ha d'establir la comptabilitat i els registres que permetin conèixer la naturalesa, la titularitat i la destinació dels seus béns i els seus drets, propis o adscrits, sens perjudici de les competències dels altres ens i organismes en matèria de salut.

2. Els béns i els drets que la Generalitat adscriu a l'Institut Català de la Salut li han de revertir en les mateixes condicions que tenien en produir-se l'adscripció, en el supòsit que l'Institut Català de la Salut s'extingeixi o es modifiqui la naturalesa de les seves funcions, sempre que aquesta modificació tingui incidència en els dits béns i drets.

3. Els béns i els drets adscrits a l'Institut Català de la Salut conserven la qualificació jurídica originària, sense que l'adscripció n'impliqui la transmissió de domini públic ni la desafectació.

4. El patrimoni de l'Institut Català de la Salut afecte a l'exercici de les seves funcions té la consideració de domini públic com a patrimoni afectat a un servei públic i, com a tal, gaudeix de les exempcions tributàries que corresponen als béns d'aquesta naturalesa.

5. En tot allò que no estigui regulat per aquest article, són aplicables als béns i drets de l'Institut Català de la Salut les disposicions de la normativa reguladora dels ens que integren el sector públic de la Generalitat de Catalunya i en el seu defecte per la Llei 11/1981, de 7 de desembre, de patrimoni de la Generalitat.

Article 23. Recursos econòmics

1. Els recursos econòmics de l'Institut Català de la Salut són constituïts per:

- a) Les assignacions amb càrrec als pressupostos de la Generalitat.
- b) Els rendiments procedents dels béns i els drets propis o que tingui adscrits.
- c) Els crèdits i els préstecs que li siguin concedits.
- d) Les subvencions, les donacions i qualsevol altra aportació voluntària d'entitats i particulars.
- e) La recaptació de taxes i l'ingrés de preus públics.
- f) Qualsevol altre recurs que se li pugui atribuir expressament.

2. En tots els casos, els preus i altres ingressos de dret públic derivats de l'exercici de les activitats de l'Institut Català de la Salut queden afectes a aquesta entitat per al compliment de les seves finalitats.

Article 24. Operacions de crèdit

1. L'Institut Català de la Salut, en els termes i condicions previstos per la normativa aplicable, pot fer ús de l'endeutament mitjançant la formalització d'operacions de crèdit en forma de préstecs concertats amb entitats de crèdit, dins dels límits de l'import fixat per la Llei de pressupostos de la Generalitat. El Consell d'Administració formularà la proposta referent a les característiques de cada operació de crèdit. Subsidiàriament, serà d'aplicació allò previst en la normativa reguladora del sector públic de la Generalitat de Catalunya.

2. L'Institut Català de la Salut pot proposar la prestació d'aval en favor dels consorcis i entitats en què participi majoritàriament amb els límits i les finalitats que siguin fixats per la Llei de pressupostos de la Generalitat. Subsidiàriament, serà d'aplicació allò previst en la normativa reguladora del sector públic de la Generalitat de Catalunya.

Article 25. Pressupost

1. El pressupost de l'Institut Català de la Salut es regeix pel que estableix la normativa reguladora de les entitats que integren el sector públic de la Generalitat de Catalunya, el que es disposa a la normativa reguladora de les finances públiques de la Generalitat de Catalunya, i per les successives lleis de pressupostos de la Generalitat.

2. L'Institut Català de la Salut adequa el seu funcionament al pressupost que s'inclou en la corresponent Llei de pressupostos de la Generalitat. Aquest pressupost integra els ingressos i despeses dels centres i serveis a través dels quals actua l'Institut Català de la Salut.

3. El Consell d'Administració aprova anualment un projecte de pressupost d'exploració i de capital que ha de contenir:

- a) Un estat de recursos, amb les estimacions corresponents per a l'exercici.
- b) Un estat de dotacions, amb l'avaluació dels mitjans necessaris per desenvolupar les seves activitats durant l'exercici.
- c) El que es determini en la normativa anual d'elaboració dels pressupostos.

Article 26. Règim comptable

1. El règim de comptabilitat de l'Institut Català de la Salut és el previst a la normativa reguladora de les entitats que componen el sector públic de la Generalitat de Catalunya.

2. L'Institut Català de la Salut, en els termes i condicions previstos per la normativa aplicable, portarà la seva comptabilitat segons els procediments més adequats a l'indole de la seva activitat, de forma que permeti un coneixement adequat i un control efectiu de les seves actuacions i dels seus costos.

Article 27. Control financer

1. El control financer de l'activitat de l'Institut Català de la Salut es porta a terme, mitjançant el procediment de control financer permanent a càrrec de la Intervenció General, amb l'emissió d'informes periòdics, que comprendran auditoria de la legalitat i d'eficàcia i eficiència de la gestió.

2. Els informes han de contenir recomanacions i podran donar directrius d'obligat compliment en matèria de legalitat i de compatibilitat i de forma especial efectuaran el seguiment del compliment de les recomanacions i directrius anteriors. En cas d'incompliment manifest i reiterat el conseller d'Economia i Finances, a proposta de la Intervenció General, podrà acordar que determinats centres o determinades despeses passin al procediment de control per fiscalització prèvia.

3. En cas que a judici de la Intervenció General, vista l'execució del pressupost de l'Institut Català de la Salut o les entitats que en depenen, perilli el compliment dels objectius pressupostaris, el conseller d'Economia i Finances a proposta de la Intervenció General podrà prendre les mesures necessàries per tal d'assegurar el compliment d'aquests objectius.

4. L'Institut Català de la Salut, així com les entitats que en depenguin i les que es puguin crear a l'empara del que preveu l'article 11 d'aquesta llei, restaran sotmeses als sistemes d'informació corporatiu en matèria economicofinancera, i de recursos humans, en els termes que determinin el Departament d'Economia i Finances i el departament responsable en matèria de Funció Pública.

DISPOSICIONS ADDICIONALS

1. Els centres i serveis de l'Institut Català de la Salut poden organitzar-se mitjançant:

a) Gerències territorials que gestionen conjuntament l'atenció primària, l'atenció hospitalària i altres serveis socio-sanitaris.

b) Unitats de gestió d'atenció primària.

c) Unitats de gestió hospitalària.

d) Altres unitats de gestió de les quals es pugui dotar l'Institut Català de la Salut reglamentàriament.

2. Sens perjudici d'aquesta organització i de la subjecció als principis d'autonomia economicofinancera i de gestió, els professionals que integren l'Institut Català de la Salut podran prestar serveis conjunts en dos o més centres i serveis, quan així ho aconselli l'impuls i execució de projectes estratègics o de gestió compartida entre aquests centres.

3. L'organització de l'Institut Català de la Salut establerta en la disposició addicional primera d'aquesta Llei podrà ser modificada mitjançant els seus Estatuts.

4. L'Institut Català de la Salut i, si escau, la totalitat dels organismes dotats de personalitat que en depenguin, en l'exercici de les seves funcions gaudeixen de la reserva de noms i dels beneficis, les exempcions i les franquícies de qualsevulla naturalesa que la legislació atribueixi a l'Administració de la Generalitat i a les entitats públiques encarregades de la gestió de la Seguretat Social.

5. L'entitat creada per aquesta Llei se subroga en tots els drets i deures de l'Institut Català de la Salut creat per la Llei 12/1983, de 14 de juliol, d'administració institucional de la sanitat i de l'assistència i els serveis socials a Catalunya.

6. Els llocs de treball de cap de servei de l'Institut Català de la Salut que siguin proveïts a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei són incompatibles amb qualsevol altra activitat laboral de responsabilitat i contingut similar que es pugui realitzar en un altre centre o servei sanitari. Qualsevol altra activitat laboral que realitzin les persones que ocupen aquests llocs de treball queda sotmesa a la normativa d'incompatibilitats que resulti d'aplicació.

DISPOSICIONS TRANSITÒRIES

1. El règim de control establert en l'article 27 s'aplicarà, respecte a les despeses del capítol I, de forma gradual en les condicions i terminis que estableixi el conseller d'Economia i Finances a proposta de la Intervenció General.

2. Mentre el Govern de la Generalitat, en desenvolupament d'aquesta llei, no hagi establert, per decret, l'estructura, l'organització i el règim de funcionament de l'empresa pública Institut Català de la Salut, es mantindrà l'actual estructura, organització i règim de funcionament d'aquest Institut.

DISPOSICIÓ DEROGATÒRIA

Única

Queda derogada la Llei 12/1983, de 14 de juliol, d'administració institucional de la sanitat, l'assistència i els serveis socials de Catalunya, pel que fa als articles relatius a l'Institut Català de la Salut, així com les disposicions de rang igual o inferior que s'oposin o contradiguin allò que estableix aquesta Llei.

DISPOSICIONS FINALS

1. El Govern, en el termini de sis mesos, ha d'aprovar els Estatuts de l'Institut Català de la Salut, que n'han de regular l'organització i el règim de funcionament.
2. Aquesta Llei entrarà en vigor l'endemà de la seva publicació en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya.

Aquest text és transcripció del document de treball lliurat pel Departament de Salut de la Generalitat de Catalunya.